

निद्रा 1) RV. 8, 48, 14.
 निन्द्रा Schimpf, Schande Spr. (II) 1835.
 निपत्यरोहिणी, wohl richtiger fallend und wieder steigend.
 निपत्या n. nom. act. und निपारक nom. ag. von 1. पृ with नि PAT.
 a. a. O. 7, 81, a.
 निपात्य, झ^० ebend. 7, 91, a. 134, a.
 निपारक s. oben u. निपत्या.
 निपीति, so zu betonen nach P. 6, 2, 50.
 निषिड, so die Bomb. Ausgg. st. निविड.
 निभ 2) विशेषेष्कानिभात् KATĪAS. 24, 140.
 निमातव्य auszumessen, gemessen werdend PAT. a. a. O. 7, 84, a.
 निमित्ति (von 1. मि mit नि) f. Ansehung lässt sich RV. 5, 62, 7 annehmen.
 निम्बूक, lies निम्बू st. निम्बू.
 नियम 3) नियमेन तुल्यं भवति ज्ञानमज्ञानेन mit Einschränkungen d. h. unter gewissen Voraussetzungen KARAKA 1, 15.
 नियम्य adj. zu beschränken PAT. a. a. O. 6(4), 6, b.
 नियाम HEM. JOGAÇ. 4, 34 fehlerhaft für नियम, wie auch das Metrum zeigt.
 नियुत् verbessert u. 2. यु mit नि.
 निपोषक s. सर्व^०.
 निपोषयितव्य lies zu versehen —, zu strafen mit.
 निपोष्य (Nachträge), an der ersten Stelle zu versehen mit; vgl. Spr. (II) 4116.
 निरनुनासिक adj. nicht nasal PAT. a. a. O. 6, 29, a.
 निरनुबन्धक adj. ohne Anubandha (Bed. 1) f) ebend. 1, 81, a.
 निरप R. ed. Bomb. 2, 28, 10.
 निरपवाद keiner Ausnahme unterworfen PAT. a. a. O. 4, 79, a. ^०क dass. 85, b.
 निरपायिन् unvergänglich: कीर्ति Spr. (II) 5442.
 निरप, der Mutterleib mit einer Höhle verglichen MAITRAUP. 3, 4. Z. 4 R. 2, 28, 10 zu streichen, da hier mit der ed. Bomb. निरप zu lesen ist.
 निराकृतिन्, झ^० unvollendet, unfertig ÂÇV. Ça. 8, 14, 1.
 निराधान, lies ausgezäumt.
 निरापति adj. der keine Zukunft hat Spr. (II) 6149.
 निरालम्ब 1) so v. a. in der Luft schwebend: der Pfad der Sonne Spr. (II) 5712.
 निराशा f. so v. a. निराशय das Aufgeben aller Hoffnungen Spr. (II) 1050.
 निरुज frei von Schmerz MBu. 8, 4598 nach der Lesart der ed. Bomb., विरुज ed. Calc.
 निरुपकारिन् adj. der Einem keinen Dienst erwiesen hat oder zu erweisen vermag Spr. (II) 4314 (Conj.).
 निरुपकृत Spr. (II) 7062.
 निरुपक adj. bestimmend, definierend: परमार्थ^० Comm. zu Bhāṣ. P. 11, 2, 20.
 निरुप्य festzustellen so v. a. fraglich, nicht sicher VĀMANA 5, 2, 81.
 निर्गम Ausgang so v. a. Ende Spr. (II) 226.
 निर्गह m. das Herausfinden, Erkennen: रूप^० PAT. a. a. O. 1, 89, a. 128, b.

निर्जस्तु adj. frei von lebenden Wesen, — Gewürm u. s. w. HEM. JOGAÇ. 1, 39.
 1. निर्जर 2) c) definiert HEM. JOGAÇ. 4, 85. कर्म^० 55.
 निर्जलद adj. (f. झ) wolkenlos Spr. (II) 5773.
 निर्दर्या adj. (f. झ) frei von Spalten, — Löchern: Erdboden KĀM. NĪTIS. 19, 12. — Vgl. विद्र.
 निर्दलन, सोम^० MRD. n. 145. VIÇVA bei MALLIN. zu Kir. 12, 10.
 निर्देव Spr. (II) 3757 (wohl ohne Götterstatuen).
 निर्नीयक adj. ohne Führer, — Leiter, wo Niemand das Regiment führt Spr. (II) 3762.
 निर्नाशन adj. vertreibend, verscheuchend: दुर्गन्ध^० Spr. (II) 2536.
 निर्भय 1) a) ^०म् adv.: स्वपिति Spr. (II) 1417.
 निर्भयि adj. furchtlos KARAKA 1, 8. sich nicht fürchtend vor (abl.) HEM. JOGAÇ. 3, 151.
 निर्मज्ज, vielleicht निर्मजा f. Schwemme; nach Śi. निर्मज्ज = शुद्ध.
 निर्मनुष्य, जगत् MBu. 5, 5297.
 निर्मत्तु adj. unschuldig: ज्ञतवः HEM. JOGAÇ. 2, 24.
 निर्मलीकर्या n. das Reinigen PAT. a. a. O. 1, 231, b.
 निर्माणा 5) streiche f.
 निर्माध्यस्थ n. Interesse für Jmd R. ed. Bomb. 2, 11, 11.
 निर्मान Spr. (II) 3763.
 निर्माय adj. truglos: असुराः RV. 10, 124, 5.
 निर्माष्टि (wohl so zu lesen st. निर्माष्टि) f. N. pr. der Gattin Duḥsaha's MĀRK. P. 51, 1.
 निर्मिध्य adj. wahr: वचम् HEM. JOGAÇ. 4, 75.
 निर्लवण adj. ohne Anmuth: रूप Spr. (II) 3757.
 निर्लाञ्छन (von लाञ्छ् mit निस्) n. bei den Gaina das grausame Kennzeichnen der Haustiere durch Durchbohrung der Nase u. s. w. HEM. JOGAÇ. 3, 99. 110.
 निर्वस्त्र adj. unbekleidet, der Kleider beraubt: निर्वस्त्रीक्रियते Spr. (II) 1661.
 1. निर्वाणा 1) दीपिका HEM. JOGAÇ. 4, 40.
 2. निर्वाणा 1) Z. 8. fgg. दीपिका खलु निर्वाणा निर्वाणपथदर्शिनी HEM. JOGAÇ. 4, 40.
 2. निर्वाणा adj. kühlend KARAKA 1, 13.
 निर्वाणासि adj. der VĀRĀṆASI verlassen hat PAT. a. a. O. 1, 263, a.
 निर्वादिन् ausführend, vollführend: प्रारम्भ^० Spr. (II) 5369.
 निर्विकल्प adj. (f. झ) in der in den Nachträgen angegebenen Bed. auch Spr. (II) 6873.
 निर्विद् f. = निर्वेद 3) KATĪAS. 39, 199.
 निर्वृति 1) b) HEM. JOGAÇ. 1, 5. 3, 154.
 निर्वृतिचतुस् m. N. pr. eines Ṛshi MĀRK. P. 74, 27.
 निर्वृत्तशत्रु, die neuere Ausg. an der ersten Stelle निवृत्त^०, an der zweiten त्रिगर्त^०.
 निर्वृष्ट Ende der Regenzeit HARIV. 3828. निर्वृष्टि die neuere Ausg., निर्विष्ट = कृतविवाह NĪLAK.
 निर्वेशन n. das Geniessen: गव्यति^० ÂPAST. 1, 18, 1; vgl. 12.
 निर्वेष्ट्य s. weiter unten u. निवेष्ट्य.
 निर्वेष्टव्य 2) genauer woran man seine Freude —, Genuss haben